

4529 3. Beh. af Forrl. t. Finanslov f. Finansaaet fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4530

let Forslag om at bevilge den ældste Galobel af hver Klasse Tillæget, men jeg mener, at man, naar man overhovedet vil imødekomme disse Personer, bør vedtage det principale Forslag og altsaa give dem Alle Tillæget paa een Gang. Her er jo desuden kun Tale om et Tillæg af 50 Rd., altsaa et mindre Tillæg end det, man har givet Underklasserne, Haandværkere og Arbejdere, som have en ligesaa stor Lønning som Premierlieutenanter. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det principale Forslag.

Wojten: Da den ærede Ordfører ikke har udtalt sig om Realiteten af de Forslag, den ærede sidste Taler nu omtalte, finder jeg mig paa en Maade forpligtet til at knytte en Anbefaling til Forslagene om Lønningsforbedring i den Form, hvori de foreligge, da det paa en Maade er paa Foranledning fra min Side, at de ere komne til at foreligge i Dag. Jeg skal henstille til det høie Thing, hvilket af disse Forslag det vil foretrække. Jeg kan dertil sige, at de formelle Betænseligheder, som den ærede Ordfører alt har udtalt, jo nu ere forvundne, og da Forslagene kun gjælde for eet Aar, ville Sønderne ikke være bundne paa os, naar vi komme til Revisionen af Lønningsloven. Imidlertid tør jeg kun anbefale at stemme for det subsidiære Forslag; i alt Fald vil jeg selv gjøre det af det Hensyn, at om vi end have Ret og Udgang til atter at borttage disse Lønnings-tillæg, vil det altid være forbundet med Ulemper at gjøre det, og da det er min Tanke, at vi ved Lønningslovens Revision ville komme til en noget anden Ordning af Lønningerne for de paagjældende Personer, hvorved de yngre Lønningsfater blive beholdte, vil en saadan Ordning alligevel paa en Maade kunne foregribes ved det principale Forslag. Imidlertid er dette Hensyn ikke i og for sig afgjørende, og jeg skal som sagt henstille til det høie Thing, hvilket af disse Forslag det vil foretrække; men at stemme for et af dem, vil jeg i særdeles Grad anbefale. Jeg stemmer som sagt selv for det subsidiære.

Wintber: Hvad de to Forslag angaar, som den ærede sidste Taler omtalte, forekommer det mig virkelig, at det vilde være aldeles ubilligt at stemme for det subsidiære. Man kommer her ved til blot at tilfredsstille en Trang, som findes hos Galobelens af disse Embedsmænd, thi jeg gad vidst, hvad det kan nytte den anden Galobel, at deres Kammerater i eet Aar have haft en Lønningsforbedring, medens de selv ikke have faaet nogen

saadan. Under disse Omstændigheder vil jeg anbefale, at man stemmer for det principale Forslag eller for ingen af dem. Jeg vil ogsaa gjøre dette af en anden Grund. Da jeg nemlig har i Sinde at stemme imod nogle Bevillinger, der angaa døde Ting, vil jeg være saa meget mere imødekommende imod de levende Mennesker, vi have med at bestille. Jeg skal nu afvente, hvorledes den ærede Ordfører vil udtale sig. Hvis han ikke vil stemme for det principale Forslag, tror jeg nok, at jeg først vil stemme derfor, men derefter imod det subsidiære; det forekommer mig at være mest retfærdigt. — Der er dernæst to Forslag, som jeg vil tillade mig at omtale. Det ene er Forslaget under Nr. 59, som jeg har været med at tiltræde, og som i Dvrigt allerede har været omtalt af et Par ærede Talere. Grunden, hvorfor jeg har tiltraadt dette Forslag, er den, at det forekommer mig, at Søminevæsenet er Noget, vi kunne overkomme, og som efter min Anskuelse kan befri os for meget større Udgifter til andre Forsvarsmidler, der dog maaske aldeles ikke kunne opfyldes, hvad vi ønske, de skulle opfyldes. Disse Søminer kunne bruges til at dække Mangler ved Søforterne, og naar det er Tilfelde, kunne vi saa meget desto bedre stemme imod den fornøjede Begjæring. Ministere er fremkommen med angaaende Bestyrelsen af disse, en Begjæring, som er meget stor, og som vi jo da ogsaa ganske nylig have forkastet. Det kunde aldrig falde mig ind at stemme for det gjenoptagne Forslag om en Bevilling af 112,250 Rd. De Grunde, som forelæ, da vi forkastede Forslaget, have dog virkelig været tilstede, og den Opdagelse, der nu er gjort, at man skulde være kommen til Ende med at udvikle Artilleriet, kan jeg — det maa de Herre undskylde — ikke tro paa. Da Opdagelserne ikke ere skredne videre frem, er det en Selvsølge, at man kan sige: For Diebliffet er der ikke noget Bedre end dette, men at de Herrer skulde kunne optræde som Profeter og kunne sige os, at Artilleriet nu ikke kan udvikles mere, kan jeg kjøndt jeg har en mageløs Urvødighed for Deres Sagkundskab, ikke gaa ind paa. Hvad angaar denne Vidtkuend og Forudseenhed, vil jeg sige, at andre Mennesker maaske kunne have en lige saa god Grund til at have deres Mening som de ærede Sagkyndige. Disse have nemlig desværre en Mangel med Hensyn til denne Sag, og det er deres Forkjærlighed for den. Dette er nu meget naturligt, thi dygtige Mænd i deres Sag synes, at dette er det Vigtigste af alt Muligt; jo dygtigere de ere, desto mere ere de indtagne for den Sag, de have med at bestille.